

havde bestaaet denne Prøve, og da er mulig Pladsen gaaet fra ham. Fra Statens Side er der efter min Mening ingen Anledning til at stille Fordringen, men Spørgsmaalet er kun: Svad er hensigtsmæssigt for de Vedkommende og ikke alene for disse, men ogsaa for Forældre og Børgere, der ofte hjælpe dem til Omkostningerne og da gjøre Beregning over, hvad de skulle hjælpe dem med. Staar nu denne Prøve i Maskinlære under første Afdeling, saa sig de: Det og det skal Du have, men staar den ikke derunder, afsknappe de ofte Hjælpen, skjøndt Eleveren gjerne vilde have havt denne Prøve, og saa staar Eleven ved en eller anden Leilighed ude i Verden og mangler denne Del af den befalede Prøve. Der er altsaa ingen Grund fra Statens Side til at forandre den bestaaende Lovgivning paa dette Punkt. Det Spørgsmaal, der navnlig fremstiller sig med Hensyn til det i Loosforlaget opstillede Prøve, er dette: Hvilken Forsøgelse af Undervisning vil den forandrede Prøve medføre. Jeg tør ikke udtale noget Bestemt derom. Maskinlære kan man sige: er ogsaa nu delvis og det for en væsentlig Del befaleet — desværre for en væsentlig Del, idet Dampskibene seile Seilskibene saa meget agterud — saa jeg antager, at, naar vi tage Undervisningen i Danmark med, vil der behøves et Par Maaneders Undervisning mer end hidtil. Det har sin Betydning for Vedkommende; men jeg indrømmer, at det har ogsaa sin Betydning for Staten, hvis det gjenmæsses heldigt. Der er en Omstændighed ved denne Bestemmelse om første Afdeling, der kan udøve sin gavnlige Virkning paa Ordningen af Undervisningen. I Skolens første Afdeling har den Smule Geografi, dansk i den fornødne Grad, som det nu kendes gennem 11 Aars praktiske Erfaring ved 3die Afdeling, og som er bestaaet af faare Mange, og Maskinlære en gavnlig Indflydelse paa Undervisningens Ordning. Lægges disse nemlig med ind under Navigation, da vil man være istand til at udstrække denne Undervisning, f. Ex. i dansk, Maskinlære og Geografi efter en ordnet Man ud over hele den Tid, den Vedkommende behøver for at gjøre sig færdig i 1ste Afdeling, og han vil derved naae en noget sundere, en noget grundigere Dvælse i dette Fag, end han nu, da de ere splittede fra første Undervisning, er istand til at naae, og han vil dernæst ved at faae den temmelig betydelige Undervisning i Navigation lagt sammen med Undervisningen i de andre Fag ikke saa ensidig gaa op i Navigationsundervisningen, som nu i Almindelighed er Tilfældet. Dette vil styrke Alsidigheden i den Undervisning, der gives ham, og befordre en heldig Udvikling af Forholdene.

Det er blevet udtalt, at der forlanges en Forsøgelse af den praktiske Prøve, ved Bestemmelsen i første Punktum af § 5 angaaende den 15 Maaneders Søfart. Jeg vil sige: Det har

i Grunden slet Intet med den praktiske Prøve at gjøre, naar vi skulle se nøiere til; thi de Maaneders et ungt Menneste skal have faret tilfjøs for at bestaa sin Examen, ere ganske vist befalede, for at han skal have lidt. Die for disse Forhold, men ogsaa navnlig i det Diemed, at Vedkommende skal have været saa længe ude, at han kan antages at kunne taale Søen og kunne fortsætte som Sømand. Da vi havde dette Forslag til Behandling for 11 Aar siden, holdt ogsaa jeg for mit Vedkommende paa Ministerens oprindelige Forslag om de 6 Maaneders, der var den tidligere Bestemmelse. Jeg gjorde det af den Grund, at det kunde hende, at vedkommende Børgere eller Fæder, naar den Paagældende havde faret i 6 Maaneders, var i en Stilling og under Forhold, hvor han kunde hjælpe ham frem, den unge Sømand kunde faae et Tilbud, han senere kunde gaa glip af, og det var derfor ikke værdt at kræve større Søfart end nødvendigt. Saadanne enkelte Tilfælde kunne forekomme, men jeg har i de 11 Aar med Hensyn til disse Forhold vundet en meget betydelig Erfaring, og jeg vil indrømme, at disse Tilfælde forekomme saa sjelden, at, naar det ellers er hensigtsmæssigt at vedtage en anden Bestemmelse, er der ingen Samhæng tilstedes derfor. De 15 Maaneders, som her ere nævnte, svare, saavidt jeg kan se, den høitærede Minister vil maasse oplyse mig, om det er rigtig — til den Søfart, som en ung Maad, der faar Styrmandsexamens Ret, nu har, naar han har bestaaet Navigationsprøven ved Overgangen fra yngste til ældste Afdeling i Søofficersskolen, og forsaavidt kan det passere. Jeg anser det ikke for nogen egentlig praktisk Prøve, at en Dreng har været tilfjøs i 15 Maaneders, han har derved egentlig ikke indvundet Andet end, at han er bleven fortrolig med Søen og søler, om hans Natur egner sig dertil. Den anden praktiske Prøve kommer senere. Der er to Søfartsbestemmelser, een for at faae Examen og een for at bruge Examen. Denne sidste Bestemmelse er ens for Alle, det er, at Vedkommende har fyldt 21 Aar og har faret som Matros i visse Farvande, mindst i 4 Maaneders. Det er paa denne Søfartsbestemmelse, vi burde faste vort Die, og da vil jeg sige, at denne Søfartsbestemmelse har efter den foregaaende Udvikling i meget høj Grad forandret Karakter fra tidligere, da vi væsentlig kun kendte Seilskibe. En Matros, der havde faret den nævnte Tid, var Sømand, han kunde gaa tilveirs, kunde behandle Seilene, havde i det Hele Sømandskundskab; men som Forholdene, jeg kan i den Forstand sige desværre, have udviklet sig, hvilken Garanti har man da af, at en Mand gaar med som Passager paa et Dampskib i disse Farvande, uden at have nogen egentlig Sømandsdygtighed. Spørgsmaalet er her: Er der ikke Noget her at gjøre? Det ligger ikke